

כסלו תשפ"ה

פרשת
מקץ

339

עדות ישדאל לולדים

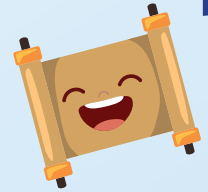
מה חדש?

שבת חנוכה! אויבו שבת מיוחדת! שבת מלאה באור. רמת חנוכה דוקים בנוסף לרמת השבת והאור בבית הולך וגדל. בחנוכה, יש לנו חובה אחת מיוחדת. להדליק נרות. אויבו מצווה יפה ומיוחדת. להחסיף אור, להאיר בחושך. בכל אחד מאיתנו יש נשמה שמאירה את האור המיוחד שלה. באור נחשוב מה האור המיוחד שלנו. מה החוכמה המיוחדת שלנו שאיתנו מאירים אותה את העולם.

אולי את משרה רחץ ונצטט להיות זל ידך? אולי אתה יודע איכס ווארגן דברים? אולי את מוסיפה שמחה וצחוק? אולי אתה יוצר ויוצר להצטט או אצטיר באופן מיוחד? כל אחד מאיתנו הגזע לעולם כדי להאיר באורו המיוחד ובדשן החכמת להפיץ את האור הזה ולהחסיף אור אצטטנו ולאחרים.

מחכים להתרונות שלכם!

שמחים להצטרפים אלינו ומאמינים אתכם להמשיך לקבל את הזלונים בבית הספר, ביזל
edotlyeladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הווצלום השקטת בסריחת הקוד.

מה בפרשה?

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אליי"

1 יעקב אוהב את יוסף ומכין לו כתונת פסים מיוחדת והאחים שונאים אותו

1

2 יוסף חולם שני חלומות שמסמלים כיצד הוא שליט על אחיו והוריו.

2

3 יעקב כועס עליו ושנאת האחים מתגברת.

3

4 יוסף נשלח בידי אביו לראות בשלום אחיו הרועים בצאן, הם מנצלים את ההזדמנות ומשליכים אותו לבור. יוסף 'מתגלגל' משם, ומגיע למצרים שם הוא נמכר לעבד אצל פוטיפר.

4

5 אשת פוטיפר מדברת עליו דברים רעים והוא נשלח לכלא. שם- נודע כפותר חלומות של שרי המלך.

5

בני נולד בקהילת יהודי בני ישראל (בני מנשה) במדינת מניפור שבהודו, וסיפור עלייתו לישראל היה מסע של חלום ותקווה. המשפחה שמרה בקפידה על המסורת היהודית העתיקה - שפת הדוד (שפה יהודית מקומית), מנהגי טהרה, וזיכרון מתמיד של הקשר העתיק לארץ ישראל. כשהגיע לישראל, בני הביא איתו את התרבות העשירה של קהילתו. בביתם בנגב המשיכה אמו להכין מאכלים מסורתיים כמו "חלה" מקמח אורז, והוסיפה להם נגיעות מהמטבח ההודי - תבלינים עדינים וסגנון בישול מיוחד. אביו המשיך לשמור על מסורת השירה והתפילה המיוחדת של בני מנשה. בבית הספר היה לו קשה בהתחלה. העברית נשמעה לו זרה, והילדים דיברו מהר כל כך. אבל בני זכר את סיפורי הסבא על הקשר העתיק לשבת מנשה, על האגדות שסיפרו כי הם צאצאים של אחד משבטי ישראל שגלו מזרחה לפני מאות בשנים.

בחגים, המשפחה שמרה על מנהגים מיוחדים. בפסח, למשל, הם שילבו מנהגים מסורתיים של יהדות בני מנשה - כמו שירת פיוטים מיוחדים בשפת הדוד, והוספת תבשילים מסורתיים מהמטבח ההודי לסדר. עם הזמן, בני למד לדבר עברית שוטפת, להכיר את תרבות ישראל, והרגיש חיבור עמוק למולדת. הוא הבין שהוא לא רק מהגר, אלא שליח של סיפור עתיק - סיפור של שובה, של החזרת שבט אבוד לארצו. כשהניף את הדגל ביום העצמאות, בני חש גאווה עמוקה. הוא היה חלק ממסע היסטורי של עם שחזר הביתה, שמביא איתו עולם שלם של מסורת, תקווה ותרבות.

הלכה ומצוה

מה מוסיפים בתפילה בחנוכה?

"בכל יום ויום משמונת הימים האלו, גומרין את ההלל" (הלכות חנוכה, ג, ה)
 בחנוכה מודים לה' על הנס הגדול שנעשה לנו. ולכן מוסיפים את 'על הניסים', וכן - תפילת הלל. זאת כמובן בנוסף להדלקת הנרות.

הידות וחידודים

מנהגי עדות

בעיר מקנאס היו ההכנות לחנוכה מתחילות כבר מחודש אלול. נדיבי הלב היו ממלאים חביות גדולות של חרס בגזרי בשר מסוגנים בשמן זית. הסיבה להכנת חביות הבשר כבר באלול נבעה מהעובדה שבאלול היה כמות הבשר במרוקו מרובה ומחירו נמוך. כאמור הנדיבים היו ממלאים שתי חביות, אחת היתה לצרכי ביתם בימי החורף שאז קשה היה מאד להשיג בשר, והשניה שמורה היתה לימי החנוכה אותה היו מחלקים לעניים ובפרט לתלמידי חכמים [נר מצוה ע' 9]. (מתוך אתר בתי הכנסת)
גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

תפזרת שמות עם 'אור'

א	צ	ת	י	מ	ר	ו	א
ו	ת	ט	ח	ל	ת	י	מ
ר	א	ה	ר	ו	א	ל	א
א	י	מ	ח	י	ו	ו	י
ל	ר	מ	ר	ב	צ	ג	ר
מ	ה	י	ר	ו	א	נ	צ
י	ה	מ	ק	ו	ג	א	ת
ח	ד	א	ר	ו	י	ל	נ

אור/ מאיר/ יאיר/ אורה/ תאיר
 אורי/ אוריה/ אוראל

מה הקשר?

כתבו איך קשור כל אחד מהאיורים הבאים לחג חנוכה

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

חג המכבים / ר' חיים בז'רנו

בשם אל שדי יצא לקרב
 ידי האויב עשה הרג רב
 גאון הפריץ לארץ הגיע
 את שאון זרים מתתיה
 הכניע

חג המכבים הוא חג
 לאומי
 יחזק לבבי ולב בת עמי
 יחד נרים קול בקהל
 אמוני
 מי כמוך באלים ה'

יחד נרים קול בקהל אמוני
 מי כמוך באלים ה'

בימי מתתיה פהן אל
 עליון

ראו זאת ידידים בנים
 והורים
 את שם ה' כפדו באורים
 נצח ישראל אל תמישו מלב
 וחוגו חנפה בכ"ה בכסלו

נפל על עמי יון הגאון
 מהר עשה בם פליון ורצה
 שמה ושאייה אבדון לנצח

יחד נרים קול בקהל אמוני
 מי כמוך באלים ה'

יחד נרים קול בקהל
 אמוני
 מי כמוך באלים ה'

